

– Oftest starter jeg dagen med det, jeg ikke gjorde helt færdigt dagen forinden, men ellers maler jeg gerne nogle tilfældige farver på lærredet og arbejder så videre derfra. Det kan være ret interessant at gribe det, der opstår spontant og lade sig føre. Den tredje mulighed begynder med en idé eller en skitse, *noget*, der kan *kickstarte* inspirationen, som man så prøver at male op.

Nogle gange lever billedet sit eget liv.

– Der er ikke tale om, at det overtager styringen, snarere at maleriet taler til mig. Her nytter det ikke, at jeg vender mit døve øre til. I stedet må jeg først *lytte opmærksomt*, men omvendt også *svare*, og sådan bliver processen til en dialog mellem mig og det, der nu opstår på lærredet.

– Men samtidig må jeg vurdere, om jeg kommer derhen, hvor jeg gerne vil. Det kan meget vel ske, at jeg havner et helt andet sted, end jeg oprindeligt havde tænkt mig. Den tanke henlægger jeg til senere. I nuet koncentrerer jeg mig om det motiv, jeg står foran.

Bedømmelsen er lige så meget en fingerspidsfornemmelse som den kreative proces. Det er stemningen i billedet, der er succeskriteriet.

– Maleriet er færdigt, når jeg ikke kan komme længere; når det maleriske udtryk er rigtig og selv de mindste justeringer betyder, at helheden må ændres radikalt.

Hver gang sigter jeg efter præcist at beskrive min oplevelse af *Gudhjem*. Hvis jeg rammer rent, er billedet færdigt.